

ఈడుకు తన గదిలో దేబుల్ మీద ఉన్న వదిన ఫొటో క్రింద ఉన్న చీటి కనిపించింది. స్వయంగా చెప్పలేక కాగితం మీద రాసిన భావాలూ, ఇన్నాళ్ళూ ఆమెపట్ల మానసిక వ్యధ చదివి బోధనపెట్టాడు మధు. తన తల్లిని తన నుంచి వేచుచేసిన తన ఆకారాన్ని అసహ్యించు కుంటూ.

— ఇల్ల మురళీధర్

'అవ్యత హస్తం'

అది రాయలసీమలోని ఓ కుగ్రామం. ఆ వూరి పొలిమేరలో 'జాతర' జరుగుతోంది మూడేళ్ళకోసారి జరిగే ఆ జాతరలో, చుట్టుపక్కలన్న దాదాపు యాభై గ్రామాలు పాల్గొంటున్నాయి. అలంకరించిన 'పద్మబండ్లు', 'తప్పెట గూళ్ళు, కోలాటాలు, చెక్కభజనలు' వగైరాలతో ఎంతో అటహాసంగా వుంది.

ఆ జాతరకో ప్రత్యేకత వుంది. గుప్పిట నిండుగా కర్పూరం పట్టుకొని జాతర సందర్భంగా రగిలించిన అగ్నిగుండం దగ్గరకు వెళ్తారు భక్తులు. అక్కడున్న 'పోలేరమ్మ పూజారి' గుండంలోని నిప్పతో వారి చేతిలోని కర్పూరాన్ని వెలిగిస్తాడు. పూనక మొచ్చినట్లు ఊగిపోతూ, పొలికేకలు పెడుతూ ఇతర భక్తులు చుట్టుముట్టగా, చేతిలోని కర్పూరం పూర్తిగా తాలిపోయినంతవరకూ కదలకుండా నిలుచుంటారు. కాలిన గాయానికి పసుపు కుంకుమలు వేసి కట్టుకడితాడు పూజారి, ఆ గాయం నయమయ్యేలోగా కోరుకున్న కోరికలు తప్పక తీరతాయని ప్రజల నమ్మకం.

ఈ దురాచారాన్ని రూపుమాపాలని నిశ్చయించుకున్నాడు మధు. 'ముందు జాగ్రత్తగా టౌన్ నుండి 'యస్పయ్' గారికి ఈ విషయం తెలియజేసి రహస్యంగా 'మఱి' బందోబస్తు ఏర్పాటు చేయించాడు. యస్పయ్ గారు తన సిబ్బందితోసహా ఆ గుడిసెలో, యువజనసంఘ సభ్యులతోసహా 'రెడీ' గా వున్నారు.

అగ్నిగుండం చుట్టూ జనం గుమికూడి ఉన్నారు. ఎర్రటి ముసుగు కప్పుకొని, అరచేతి నిండుగా కర్పూరం పట్టుకొని వరసగా గుండం వద్దకెళ్తున్నారు భక్తులు. పూజారి కర్పూరానికి నిప్ప పెట్టగానే ఓ పక్కగా నిలబడుతున్నారు. ఇతర భక్తులు వారిచుట్టూ మూగి పూనకం వచ్చిన వాళ్ళలా చిందులు తొక్కుతూ 'పొలో.... పొలి!' అంటూ కేకలు పెడుతున్నారు. భీకరంగా వుండే వాతావరణం.

'ఆగండి!' గరించాడు యస్పయ్. ఆలా కర్పూరాన్ని చేతుల్లో కాల్చటం చట్టరీత్యా నేరం. కాదని ఎవరైనా ఆలాచేస్తే ఆరెస్టు చేస్తాను' బెదిరించాడు.

'ఇది మా ఆచారం! ఇలా చెయ్యకుంటే

ఆమ్మోరికి కోపమొచ్చి అన్ని వాళ్ళనీ స్మశానం చేస్తుంది'.... అంటూ జాతర పెద్దల్ని వుసగలిపాడు పూజారి.

'యస్పయ్ గారు! దయచేసి మా ఆచారాలకి అడ్డురాకండి. మిమ్మల్నిక్కడికీ తీసుకొచ్చిందెవరో మాకు తెలుసు. ఆ కుర్రకుంకల సంగతి తర్వాత చూస్తాం! ఊ! కానీవయ్యా పూజారి' ఊగిపోయారు జాతర పెద్దలు.

'మీరు మమ్మల్ని ఏం చేసినా సరే! ఈ దారుణాన్ని ఆపి తీరుతాం!' రొమ్ము విరిచి ముందుకొచ్చాడు మధు. వలితం కనిపించక పోయేసరికి యస్పయ్ విజిల్ వూదాడు. 'యూనిఫారం'లో వున్న పోలీసులు సడన్ గా ముందుకొచ్చారు. పూజారి కార్యక్రమాన్న తిరిగి మొదలెట్టాడు. ఓ భక్తురాలి చేతిలోని కర్పూరాన్ని వెలిగించబోతుండగా మధు ముందుకు వురికి పూజారిని పక్కకులాగాడు. ఇంతలో ఆమె తన చేతిలోని కర్పూరాన్ని తానే వెలిగించుకోబోయింది.

'అగమ్మా.... అంటించుకోకు.... దయచేసి కిందపడెయ్!' కంకారుగా అరిచాడు. అయినా ఆమె వినిపించుకోలేదు. ఇహ ఆలోచించలేదు మధు. ఆమె చెంప 'చెక్' మనిపించాడు. విసురుగా కింద పడిందామె. చేతిలోని కర్పూరం ఎగిరి దూరంగా పడింది. ఆమె కప్పుకున్న 'ఎర్రటి' ముసుగు తొలగిపోయింది. లేవదీయడానికి వెళ్ళిన మధు ఆమెని దగ్గరగా ఛూసి ఆదిరిపడ్డాడు.

ఆమె.... ఎవరోకాదు.... మధు వదిలగారు. ఆమె లేచి నిలబడింది అలొంచుకొని. 'మధు వాళ్ళ వదిన' అంటూ చుట్టూవున్న జనంలో నుండి గుసగుసలు మొదలయ్యాయి. మధుకు తల కొడేసినంత అవమానంగా వుంది.

'బిన్నీ' అని ఒకతన్ని పిలిచి వదిన్ని ఇంట్లో దింపిరా! అంటూ ఇద్దరు యువకుల్ని తోడుగావుంచి బండిలో ఎక్కెండాడు. ఇద్దరు గ్రామపెద్దల్ని అరెస్టుచేసి, అక్కడి పరిస్థితి సంతాపక్కదిద్దారు యస్పయ్ గారు. తర్వాత ఇంటికెళ్లాడు మూర్తి.

ఇల్లంతా బారాసిగా ఉంది. ఓ గదిలో.... పిల్లల్ని సందిట్లోకితీసుకొని మౌనంగా రోదిస్తోంది వదిన. ఆమె ఎదుటికిరావటానికి ముఖం చెల్లలేదు మధుకి. తన గదిలో ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు.

'తల్లిలాంటి వదినపై చేయిచేసుకోవడానికి నీకు మనసెలా ఒప్పించిరా మూర్థుడా!' అన్న అక్కమాటల్లో ఆలోచిస్తున్న మధు ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు. ఎదురుగా అక్కయ్య రౌద్ర మూర్తిలా నిలబడి వుంది.

వదిన అలా మూర్ఖంగా చేతులు కాల్చుకుంటూంటే ఆపటం తప్పా? అడిగాడు. 'అంతేరా నువ్వు ఆలోచించగలిగేది. ఆమె ఎవరికోసం అలా చేసింది? తెలుసా?...మనకోసం....! మనిద్దరికోసంరా'

స్రవంతి నెం: 14లో ఇచ్చిన
 'తల్లిలాంటి వదినపై చేయిచేసుకోవడానికి నీకు మనసెలా ఒప్పించిరా మూర్థుడా!' అన్న అక్క మాటల్లో. ఆ లోచిస్తూన్న మధు ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు.
వాక్యం ఆధారంగా రాసిన కథలు.

'మనకోసమా?' ఆశ్చర్యపోయాడు మధు. 'అవును. అమ్మా నాన్నల ప్రేమ తెలియని మరకు అన్ని తానే అయి పెంచింది మనిద్దర్ని. తన భర్తపోయిరా అదైర్యపడకుండా నిన్ను చదివించింది. నాకు త్వరగా పెళ్ళికావాలని, నీకు మంచి ఉద్యోగం రావాలని మొక్కుకుని అలా చేసిందామె. ఆమెకి చదువులేకపోవచ్చు.... మన పట్ల మమకారం వుండేరా, ఏడుస్తోంది మధు అక్కయ్య.

నిశ్చేష్టుడయ్యాడు మధు. తన కోసమేనా వదిన అంతటి పనికి సిద్ధపడింది? అలాంటి దేవతలైనా తానుచేయి చేసుకున్నది కానీ.... ఆ సమయంలో తాను అడు పనకుంటే.... వదిన చేతులు కాల్చుకునివుంటే? తాను భరించగలదా? నో! కానీ.... ఏమైనా. తల్లికంటే ఎక్కువైన సదినపై చేయిచేసుకోవటం...." ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ మధుకు దుఃఖం పెలుబుకుతోంది. ఒక్క ఉడుకునలేచి వదిన వున్న గదిలోకెళ్ళి ఆమె పాదాలపై వాలిపోయాడు.

'అమ్మా....నన్ను ఉమించమ్మా! మీకు ఏ చిన్న బాధకలిగినా, నా మనసు తల్లడిల్లిపోతుండమ్మా. అందుకే....స్వర్గలో చల్లదనాన్ని కుడిపించే మీ చేతిని కాలిన గాయాలతో చూడలేక....అలా చేశానమ్మా' వదిన కాళ్ళపై తల వాల్చి పసిపిల్లవాడిలా ఏడుస్తున్న మధు తలని ప్రేమగా, ఆప్యాయంగా నిమిరిందా అమృత మూర్తి.

- పవన్-కార్తూనిస్ట్ (కడప)

ఓ కథ రాయండి
 ఈ క్రింద ఇచ్చిన వ్యాన్ని కథలో ఎక్కడయినా ఉపయోగించి అచ్చులో అరపేజీ మించకుండా ఓ కథని రాసి వెంటనే పంపండి. ప్రచురణార్థ మైన కథా రచయితలకి పాతిక రూపాయలు పొరి తోషికం పంపబడుతుంది.
 "అచ్చం నాలాగే ఉన్నాడా? నో! ఇది అసంభవం." ఆ హాటు అదిచేలా అరిచాడు ప్రకాంత్ కోపంగా.

